

dret af Kommissionen, og det er derfor ikke på nuværende tidspunkt muligt for mig at svare på, om elselskaberne fremover kan blive fritaget for udbudsproceduren. Når direktivet er endeligt vedtaget, vil jeg tage kontakt til erhvervsministeren for nærmere at klarlægge, hvad direktivændringerne har af betydning for elselskaberne.

Spørgsmål nr. 20:

Lovforslaget implementerer direktivets regler, men er EU's grundlæggende princip om fri bevægelighed, herunder om fri bevægelighed af kapital, overholdt, når f.eks. produktionen bindes til netselskabet, jf. § 97, stk. 2, ikke kan frasælges frit, jf. § 36, og ejeren ingen økonomisk gevinst får ved et salg, jf. § 37, stk. 7? Hertil kommer, at investorerens interesse generelt kan ligge på et lille sted. Med CO₂-lovens begrænsninger på eksporten og elreformlovens mange udgiftskrævende pålæg til produktionen er der i det hele taget ikke meget forretning tilbage i produktionen. Det vil derfor næppe være interessen for at drive forretning, der tiltrækker kapital, herunder udenlandsk kapital. Således er der reelt tale om at beholde ejerskabet på danske hænder. Ministeren bedes oplyse, om dette ikke tillige er i strid med EU's diskriminationsforbud.

Svar:

De nævnte bestemmelser, § 97, stk. 2, § 36 og § 37, stk. 7, indebærer ikke særlige begrænsninger i ejernes muligheder for at afhænde de eksisterende elproduktionsvirksomheder til udenlandske investorer eller særlige begrænsninger i udenlandske investorers muligheder for at indskyde kapital i selskaberne, og bestemmelserne vurderes derfor ikke at være i strid med EU's princip om fri bevægelighed for kapital. CO₂-kvoteloven og de øvrige forpligtelser, som pålægges elproduktion i Danmark, diskriminerer ikke mod udenlandske investorer og vurderes derfor heller ikke at være i strid med EU's diskriminationsforbud.

Spørgsmål nr. 21:

Lovforslaget indebærer, at produktionsselskaberne kan pålægges en forsyningspligt for kraftvarme i et nærmere fastlagt forsyningsområde. Ministeren bedes redegøre for de vilkår, denne forsyningspligt er givet under, herunder også om forsyningspligten modsvares af en eksplicit forsyningsret.

Svar:

Det er tanken med bestemmelsen om forsyningspligt, at den kan anvendes til at skabe en fornuftig balance mellem monopolområdet (varme) og konkurrenceområdet (elektricitet), hvis der under de kommende markedsforhold opstår problemer med stabile fjernvarmeleverancer fra kraftvarmeproducenterne.

Vilkårene for en sådan forsyningspligt vil tage udgangspunkt i de kontraktsmæssige forhold, der etableres. Monopolforholdene på varmesiden medfører, at produktionsselskaberne i praksis som eneleverandør har adgang til forsyning af det pågældende fjernvarmeområde.

Spørgsmål nr. 22:

Ministeren bedes redegøre for, om produktionselskaberne er sikret omkostningsdækning for kraftvarme for centrale kraftvarmeværker også i situationer, hvor en sådan omkostningsbaseret pris overstiger substitutionsprisen.

Svar:

Pris- og leveringsbestemmelserne på varmeområdet er reguleret i varmforsyningsloven. På nuværende tidspunkt varetages administrationen af disse bestemmelser af Gas- og Varmeprisudvalget. I henhold til den kommende lovgivning skal også disse opgaver fremover varetages af Energitilsynet.

Prisbestemmelserne i varmforsyningsloven fastlægger, at fjernvarmeselskaber med videre kan indregne nødvendige omkostninger i varmeprisen. I praksis betyder dette, at et fjernvarmeselskab, der aftager varme fra et centralt kraftvarmeværk, ikke skal betale mere for varmen end den laveste pris af enten den omkostningsbestemte kraftvarmepris eller substitutionsprisen (fjernvarmeselskabets egenproduktionspris eller prisen ved køb fra tredjemand). Det kan derfor ikke udelukkes, at der kan opstå situationer, hvor produktionsselskaberne ikke opnår en fuldstændig omkostningsdækning for deres kraftvarme.

I sådanne situationer vil kraftvarmeproducenten dog være omfattet af den beskyttelse, som ligger i, at den nuværende såkaldte kraftvarme garanti videreføres, jf. også besvarelsen af spørgsmål 28 (L 234 – bilag 13).